

Evropská obchodní akademie

Děčín I, Komenského náměstí 2, příspěvková organizace

Slovo úvodem

Vykročme společně do nového školního roku

Konec prázdnin je tady a my se pomalu přizpůsobujeme školnímu režimu, brzkému vstávání a také novým pravidlům. Po dvou měsících odpočinku se znovu zaplňují školní chodby a lavice a místo bezstarostných letních dnů nás čekají nové povinnosti, ale také nové zážitky a příležitosti.
Pro některé z nás znamená září úplný začátek. První ročníky se seznamují s novým prostředím, spolužáky i učiteli a postupně si zvykají na život na střední škole. Ostatní ročníky se po prázdninách opět setkávají se svými spolužáky a pomalu se vracejí do známého školního rytmu.
S koncem léta se zároveň začíná měnit i svět kolem nás. Rána jsou chladnější, dny se postupně zkracují a první barevné listí nám připomíná, že podzim už pomalu klepe na dveře. Zářijové dny tak stojí na pomezí léta a podzimu a přinášejí s sebou začátek další školní kapitoly.
Přeji všem studentům, aby byl jejich návrat do školních lavic co nejpříjemnější. Ať je začátek školního roku plný nových přátelství, zajímavých zážitků a úspěchů. Užijme si společně první týdny nového školního roku a všechno, co nám přinesou.

kz

Adaptační kurz a Prvák

Od září začíná na naší obchodní akademii nová životní etapa pro všechny prváky. Před dvěma měsíci se rozloučili se základní školou a nyní vstupují do nového prostředí. Čeká je nová škola, noví učitelé, nové předměty a mnoho nových zážitků. Proto se na začátku každého školního roku stal tradicí adaptační kurz neboli adapťák. Jeho cílem je pomoci prvákům lépe se poznat, navázat nová přátelství a vytvořit dobrý kolektiv, ve kterém budou společně trávit následující čtyři roky. Přátelství, spolupráce a vzájemné porozumění jsou totiž základem dobrých vztahů a příjemné atmosféry ve třídě. Adaptační kurz proto pomáhá prvákům lépe se začlenit do nového prostředí a usnadňuje jim první dny na střední škole. A nyní vám přinášíme vyprávění dvou prváků o tom, jak prožívali svůj adapťák, jak se jim podařilo najít nové přátele a jak se sžili s novým prostředím.

Všichni jsme se ráno sešli na nádraží, kde na nás čekala naše třídní učitelka. Někteří se na adaptační kurz těšili, jiní měli trochu obavy z toho, jaké to bude a jestli se se všemi dokážou dobře poznat. Tyto obavy se ale brzy rozplynuly. Už ve vlaku jsme si začali povídat a cesta nám díky tomu rychle uběhla. Po příjezdu jsme si rozdělili pokoje a já nemohla být spokojenější. S holkami jsme si měly hodně co říct, takže o konverzaci rozhodně nebyla nouze. Po obědě nás čekal odpolední program plný seznamovacích her a aktivit, při kterých jsme se rozdělili do týmů. Po celou dobu nás doprovázely naše dvě skvělé paní učitelky, které se do některých her také zapojily. Díky tomu byla atmosféra uvolněná a všichni jsme si program ještě více užili. Se svým týmem jsem se dobře sžila, a proto se nám zadané úkoly plnily velmi snadno. Takto probíhal celý týden a já si ho opravdu moc užila. Postupně jsme vytvořili skvělý kolektiv, o kterém si myslím, že bude dobře fungovat i nadále. Z adapťáku si odnáším spoustu krásných zážitků a hlavně mnoho nových kamarádů, za což jsem opravdu moc ráda. Adaptační kurz a první seznamování s novým prostředím už se pomalu chýlí ke konci, ale tím náš příběh rozhodně nekončí. Naopak, právě teď všechno teprve začíná. Od pondělí, kdy prváci poprvé nastoupili na obchodní akademii, je čekalo mnoho nových zážitků a zkušeností.

Hned první den se někteří museli zorientovat v nové škole a najít svou třídu. Pro mnohé to nebylo úplně jednoduché, protože se ve škole ještě příliš nevyznali. Nakonec ale všichni své třídy našli a mohli se pustit do dalších aktivit. Později přišla také první třídnická hodina, během které se prváci dozvěděli důležité informace o fungování školy a o tom, co je během studia čeká. Třídní učitelky je také provedly školou a ukázaly jim místa, která budou během školního roku potřebovat. První den byl nezapomenutelný nejen pro prváky, ale také pro učitele, kteří se na jejich příchod těšili. Po návratu z adaptačního kurzu tak konečně začal jejich první skutečný školní týden. První hodiny nebyly pouze o učení, ale také o zorientování se ve škole, seznámení s jejím fungováním a zvyknutí si na nový režim. Prváky čeká ještě spousta nových zkušeností, společných zážitků, ale také první školní povinnosti. Prváci si postupně zvykali na každodenní školní režim, poznávali fungování školy a učili se, co všechno je na střední škole čeká. Někteří si možná ještě občas spletou učebnu nebo se musí podívat do rozvrhu, kam vlastně mají jít, ale právě tyto drobné začátečnické momenty jsou součástí prvních týdnů. Velkou pomocí pro ně byl právě adaptační kurz, díky kterému už do školy přicházeli s kolektivem, který znali. Nemuseli tak začínat úplně od začátku a mohli se soustředit na další důležitou část svého nového života - samotné studium.

Teď už mají prváci první týdny na obchodní akademii za sebou a pomalu se stávají její součástí. Čeká je ještě dlouhá cesta plná nových předmětů, zkušeností, úspěchů i výzev. Jedno je ale jisté, jejich první rok na střední škole je teprve na začátku a ještě je čeká spousta společných zážitků, nových zkušeností a vzpomínek, ke kterým se budou jednou rádi vracet.

Nana, Ája

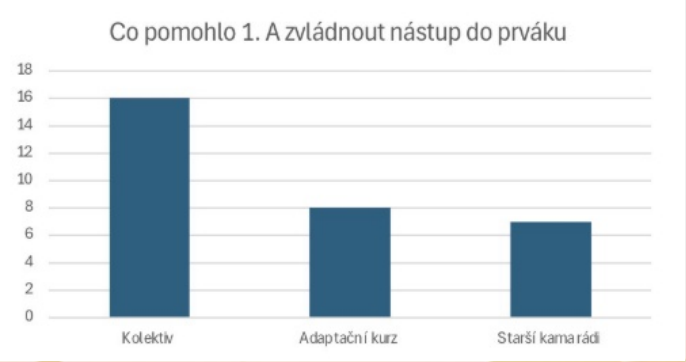

Co pomohlo 1.A zvládnout nástup do prváku?

Nástup na střední školu je pro všechny obtížný. Žádná výjimka není ani 1.A.
Nedávno u nich proběhla anketa, ve které odpovídali na otázku, co jim pomohlo zvládnout nástup do prváku. Až 52 % uvedlo, že za to může skvělý kolektiv, ve kterém se cítí bezpečně a pohodlně. Kdykoliv se můžou na někoho obrátit, protože vědí, že si navzájem pomůžou.
26 % žáků odpovědělo, že jim pomohl adaptační kurz. Díky němu se začlenili do kolektivu a cítili se lépe v novém prostředí. Právě seznamování se spolužáky může být jednou z nejtěžších částí nástupu.
Zbylých 23 % říká, že jim ohledně nové školy pomohli hlavně starší kamarádi, kteří na školu nastoupili rok, dva před nimi. Díky jejich zkušenostem tak věděli, co mohou od nové školy očekávat a jak zapadnout do dění školy.
My tímto věříme, že se 1.A na škole bude nadále líbit a že se budou co nejvíce zapojovat do všelijakých školních aktivit, a tím získávat nové zkušenosti či pohledy na svět.

K.K, T.N

Naše první dojmy

Když jsme prvního září nastoupili do prváku na obor Evropský hospodářský asistent, naše první dojmy byly překvapující. Poznali jsme spoustu nových lidí, včetně třídní paní učitelky Štulcové, která nás moc mile přivítala a zavedla do běhu naší školy. První týden pro nás všechny byl vcelku zmatený, ale rychle jsme si zvykli. Učitelé byli velice ochotní a trpěliví při vysvětlování věcí a témat, kterým nerozumíme, nebo která budeme probírat. Po týdnu stráveném ve škole jsme odjeli na seznamovací kurz, kde jsme se více více sblížili a zahráli si pár her. Naše očekávání na další týden jsou pozitivní a už se na něj velice těšíme.

Zuzi a Veru

STMELOVACÍ POBYT 1.DS

…aneb pět dnů zábavy, dobrodružství a společné radosti

Tak konečně přišla řada i na nás, neboť první letošní ročník digitálního marketingu a komunikace, a sportovního managementu se vydal na první společný pětidenní pobyt, konkrétně do ekocentra STŘEVLÍK v Oldřichově v Hájích. Cesta tam byla díky výluce na trati směr Liberec trošku chaotická, ale vše jsme v pořádku zvládli a včas na místo dorazili. Tam na nás už čekala paní vedoucí Štěpánka, kde nám vysvětlila vše potřebné a poučila nás o fungování v budově. Následně jsme si vynesli věci nahoru do pokojů, zabydleli se a vydali se na malou seznamovací procházku a rozdělili se do týmů, ve kterých jsme pobyli po celý pobyt, rozlišení barevnými šátky.

Druhý den nás čekal celodenní výšlap na Skalní hrad, doprovázený zajímavými kvízy, zvídavými otázkami a poučením o chráněné krajinné oblasti v dané lokaci a vtipnými (svázání nohou v týmech či přenášení tenisového míčku pomocí provázků) hrami. Po večeři jsme si s učiteli v budově zahráli ještě Mojí milou malou roztomilou kočičku nebo zajímavou verzi Židličkované. Ve středu jsme v poledne v rozdělených týmech pátrali všude možně po různých ingrediencích, ze kterých jsme odpoledne uvařili výbornou bramboračku v kotlíku. Po večeři jsme měli možnost s učiteli společně sledovat basket.

Čtvrtek byl z větší části deštivý, to nás ovšem v ničem nezastavilo a my se hned po snídani vydali do lesa stavět přístřešky na ochranu před deštěm. Odpoledne nám Štěpánka a její kolegyně ukázaly, jak se pracuje na kolovratu či tkalcovském stavu. K pozdnímu odpoledni měl každý tým připravené krátké divadelní představení na téma Útěk do hor. Všem se představení moc povedla a byla znát snaha, kterou kapitáni ve svých týmech vynaložili během příprav. Celý den jsme zakončili u ohně s opékáním buřtíků a společným tancováním. Pak už jsme jen všichni spokojeně ulehli do postýlek, připraveni se druhý den vydat domů. Poslední den už jsme se jen nasnídali, sbalili si, vyklidili pokoje a společně se vydali domů cestou ničím nerušenou.

Díky pobytu jsme se skutečně stmelili a navzájem navázali různorodé vztahy. Náš volný čas (po snídani, obědě, před večeří a večerkou) jsme trávili například hraním hry Na schovávanou, vyprávěním si zajímavých, někdy dokonce bizarních historek ze základních škol, či sledováním filmů a LOVE ISLANDU). Neskutečně jsme si sedli a všichni věříme, že tomu tak po následující čtyři roky bude i nadále.

Náš Adapťák

Náš adaptační kurz byl skvělý, ale na druhou stranu velmi náročný, a proto jsem se rozhodl vám o tom něco málo povědět.
Náš první den byl velmi chaotický. Původně jsme měli mít sraz na nádraží v Děčíně, ale někteří lidé jeli naším vlakem až z Ústí. Pár lidí, včetně mě, mělo zpoždění, jelikož nám jely spoje opravdu blbě. Ve chvíli, kdy ale všichni nějakým zázrakem dorazili na nádraží, začala teprve opravdová komedie… Dostat 30 lidí s kufry či velkými taškami přes celé nádraží zní jednoduše, ale v praxi to bylo velmi chaotické. Někdo se odpojil a šel jinudy, někdo se rozhodl jet výtahem, takže z nás měly učitelky docela stresy. V ten moment, co ale všichni nějakým zázrakem dorazili na nádraží, začala teprve opravdová komedie… Dostat 30 lidí s kufry či velkými taškami přes celé nádraží zní jednoduše, ale v praxi to bylo velmi chaotické. Někdo se odpojil a šel jinudy, někdo se rozhodl jet výtahem, takže z nás měly učitelky docela stresy. Všichni jsme se ale úspěšně dostali do vlaku a nikoho jsme neztratili…Ve vlaku jsme dávali kufry nahoru, kluci nám s tím pomáhali.Též jsme potom začali hrát hru „Imposter“. S tímto nápadem jsem přišel já, původně jsem se zeptal jen dvou holek, jestli nechtějí hrát. A poté se zapojovalo víc a víc lidí…Ve vlaku jsme dávali kufry nahoru, kluci nám s tím pomáhali. Též jsme potom začali hrát hru „Imposter“. S tímto nápadem jsem přišel já, původně jsem se zeptal jen dvou holek, jestli nechtějí hrát. A poté se zapojovalo víc a víc lidí… Tímto vlakem jsme jeli asi hodinu a půl. Teď nás čekala nejhorší část celého adaptačního kurzu. Měli jsme v Liberci 5 minut na přestup, takže si představte, jak 30 lidí běží přes celé nádraží s velkými kufry či taškami… No, musela to být zajímavá podívaná. Ale úspěšně jsme to všichni zvládli. Poté jsme jeli dalších 15 minut a byli jsme na místě. Tam na nás čekal Láďa, vezl nám totiž kufry na ubytování. A poté jsme šli pěšky na ubytování. Když jsme došli, tak nám řekli, že máme jít do jídelny. Tam jsme dostali základní instrukce, co máme a nemáme dělat, co nás čeká a další informace. Dostali jsme oběd a šli jsme nahoru rozdělit se na pokoje. Pokoje tam byly od 1 do 8, byly dvoupatrové a celkem prostorné. Ještě v ten den jsme vyrazili do přírody. Šli jsme na procházku po okolí a dělali jsme různé hry, abychom se lépe seznámili. To je tak nějak vše, co jsme první den dělali. Řekli nám, že si máme jít vybalit, ustlat postele atd. Také nám učitelka řekla, do kolika můžeme být venku, a dohodli jsme se na nějakých pravidlech, aby všechno probíhalo v klidu. Já jsem ještě ten večer šel na procházku po okolí.
Druhý den – úterý
Hned druhý den nás čekal celodenní výlet. V 9:00 ráno jsme vyrazili a vrátili jsme se v 16:00. Ale nebyla to jen taková túra, museli jsme plnit různé úkoly při cestě.
První náš úkol byla „spojená chůze“. Svázali nám nohy a museli jsme jít dál. Tohle nám zrovna moc nešlo. Poté jsme šli dál, dali nám menší přestávku a dostali jsme další úkol. Dali nám nosítko na tenisák a museli jsme ho ve skupině nést. Tohle nám už šlo lépe, ale samozřejmě párkrát nám spadl. Došli jsme s naším tenisákem. Dali nám cca 30 minut na svačinu a dostali jsme instrukce, co máme dělat v lese. Museli jsme hledat obrázky v lese a podle toho luštit hádanky. V tuto chvíli jsme ušli nějakých 8 kilometrů. Došli jsme konečně na zříceninu, kvůli které jsme šli vůbec na túru. Výhled tam byl opravdu krásný. A už jsme šli zpět. Ta cesta byla kratší než tam, ale šli jsme hodně napřed, takže jsme poté čekali docela dlouho na učitelky. A osobně moje nejoblíbenější část dne… Šli jsme nakupovat do večerky, nakoupili jsme si naše snacky a šli jsme zpět na ubytování. Všichni jsme byli hodně unavení po výletu. Šli jsme už jenom na večeři.
Třetí den – středa
Vstali jsme docela brzo, jelikož jsme měli opět program na celý den. Náš den začal tím, že jsme si dali snídani a svolali nás před ubytování. Dostali jsme info, že budeme vařit polévku, ale nebylo to jen tak. Museli jsme ingredience hledat sami. Láďa nám schoval ingredience po lese, dal nám mapu a šlo se. Museli jsme plnit i různé úkoly. Například střelba lukem, to mě bavilo nejvíce. Střílet ve skupině 7 lidí bylo zajímavé. Tato aktivita trvala cca od 9 do 12 hodin. Bohužel jsme nenašli všechny ingredience. Chyběl nám česnek.

Po obědě nám dali volno a poté nás shromáždili. Šli jsme totiž vařit. Kluci nám zapálili oheň a my jsme s holkami začali vařit. Do hrnce jsme dali všechny naše ingredience a cca půl hodiny jsme polévku vařili. Všem nám chutnalo. Nic zajímavého už jsme ve středu nedělali.

Čtvrtý den – čtvrtek

Náš den opět začal brzo ráno. Tentokrát jsme šli na menší procházku a Láďa pro nás připravil lanové překážky. Ve skupinách jsme soutěžili, kdo bude mít nejvíce bodů.

Já bohužel nemohl nic vyzkoušet, protože mám nemocná záda a bál jsem se, že si něco udělám. :(Ale věřím, že si to ostatní moc užili. Vypadalo to velmi zábavně.

Hned na to následovala stezka poslepu. Měli jsme 3 možnosti, které jsme mohli zkusit.

Buď jsme mohli jít s botami jen do konce lana, nebo bez bot do konce lana, anebo bez bot a ještě se projít potokem. Většina šla jen do konce lana.

Pár nešťastlivců tam popíchaly vosy. Když všichni došli, šli jsme zpět na ubytování a následovalo divadlo. Měli jsme za 4 dny vymyslet nějakou scénku, kterou jsme museli předvést před třídou. Já a moje skupinka jsme si vybrali pantomimu. Láďa nás zavedl do chatrče, kde jsme měli zkoušet.

Naši scénku jsme vyladili a šli jsme čekat na ostatní. Čekali jsme cca 45 minut, než to všichni měli vyladěné. Shromáždili jsme se všichni v chatrči a šli jsme předvádět.

Všichni jsme to měli hezké a šlo vidět, že jsme všichni kreativní. Po skončení divadla se s námi Láďa rozloučil, protože ráno jsme odjížděli. A potom nám dali volno, takže jsme trávili čas u ostatních na pokojích, povídali si, hráli karty a vyprávěli příběhy.

Poslední den – pátek

Je šílené, jak rychle to uteklo. Před chvilkou bylo pondělí a najednou už jedeme domů. Ráno jsme vstali dřív než obvykle, protože všichni začali balit věci. Byl to chaos, ale nějakým zázrakem jsme to zvládli. Dostali jsme balíček na cestu do Děčína a naposledy jsme viděli Láďu. Vezl nám totiž zase kufry a tašky, abychom se nemuseli s tím tahat.

A ještě nám stihl ukázat starou budovu ubytování, která byla vskutku unikátní. A už se šlo zpět na vlak. Budu s vámi upřímný, cestu zpět jsem prospal, jelikož jsem byl z tohoto týdne úplně vyřízený. Bohužel nemohu k tomu něco říct.

Tento týden byl sice náročný, ale myslím si, že jsme si ho všichni užili. A to hlavní je, že máme vzpomínky na celý život.

ss

Adapťák – první dny na střední škole

Náš adaptační kurz neboli adapťák začal na nádraží, kde jsme se všichni postupně scházeli. Někteří spolužáci se už znali, ale pro většinu z nás to byla první možnost poznat se navzájem trochu víc. Po cestě vlakem jsme se postupně seznamovali a povídali si. Když jsme dorazili na místo, naložili jsme si batohy do auta a vydali se pěšky na ubytování, které se nacházelo na malé farmě.

Po příchodu jsme se seznámili s recepčními a také s lidmi, kteří pro nás měli připravený program na celý adaptační kurz. Potom jsme se ubytovali a vyrazili na první společnou procházku po okolí. Během cesty jsme hráli různé seznamovací hry, díky kterým jsme se o sobě dozvěděli něco nového a postupně se začali více poznávat. Po návratu z procházky jsme dostali svačinu a potom už jsme měli až do večera volno. Ve 21 hodin jsme se všichni odebrali na pokoje a šli spát.

Druhý den jsme vstávali poměrně brzy, protože nás v osm hodin čekala snídaně formou švédského stolu. Každý si mohl vybrat, na co měl chuť, takže jsme se pořádně najedli. Po snídani jsme dostali instrukce, jak bude celý den probíhat. Potom jsme znovu vyrazili na procházku a cestou jsme hráli další hry zaměřené hlavně na zapamatování jmen a poznávání spolužáků. Jednou z nich bylo například hádání jmen. Cestou zpět jsme měli ještě jeden úkol – nasbírat dřevo na večerní oheň. Potom jsme se vrátili akorát na oběd, po kterém jsme dostali informace o odpoledním programu. Čekaly nás další společné aktivity a hry. Po jejich dokončení jsme se vrátili na ubytování, dali si večeři a potom už jsme měli opět volno. Večer jsme si odpočinuli a postupně se připravovali na další den.

Třetí den nás čekal největší výlet celého adaptačního kurzu. Už během cesty jsme hráli různé hry a plnili úkoly. Když jsme dorazili do cílové destinace, dostali jsme papíry s úkoly. Naším úkolem bylo projít částí lesa v Národním parku Jizerské hory, hledat různá místa a doplňovat informace do připravených papírů. Hra byla poměrně dlouhá a zabrala nám v podstatě celý zbytek dne. Oběd jsme měli s sebou, takže jsme se nemuseli vracet zpět na ubytování. Po dokončení všech úkolů jsme se vydali zpátky. Po příchodu jsme se navečeřeli a následně jsme měli volno.

Další den začal trochu jinak. Už od rána jsme hráli hru, při které jsme museli luštit různé tajenky a podle nich hledat ingredience potřebné k uvaření polévky. Nebylo to vůbec jednoduché, protože ingredience byly schované po okolí a museli jsme je nejdříve všechny najít. Když jsme měli všechno potřebné, pustili jsme se do vaření.

Ještě předtím jsme ale museli rozdělat oheň. I v tom byla soutěž mezi jednotlivými týmy. Úkolem bylo co nejrychleji rozdělat oheň a přepálit provázek. Tým, kterému se to podařilo jako prvnímu, vyhrál. Nakonec se jako prvnímu podařilo přepálit provázek červenému týmu. Potom se všechny týmy pustily do vaření svých polévek. Když byly všechny polévky hotové, měli jsme konečně volno a mohli jsme si odpočinout.

Předposlední den už jsme si začali uvědomovat, že se adapťák pomalu blíží ke konci. Ráno jsme ještě vyrazili na procházku, během které jsme hráli další společné hry. Odpoledne jsme měli více volného času a večer jsme si všichni společně opékali buřty na ohni. Byla to jedna z posledních společných aktivit celého kurzu. Večer jsme už jen seděli, povídali si, smáli se a užívali si poslední chvíle, protože jsme věděli, že druhý den už budeme odjíždět.

Poslední ráno jsme si sbalili věci, naložili batohy a vydali se zpět na nádraží. Cestou už jsme měli trochu jiný pocit než při příjezdu. Zatímco na začátku se někteří z nás skoro vůbec neznali, během několika dní jsme spolu zažili spoustu různých situací, her a zážitků. Na nádraží jsme nastoupili do vlaku a vydali se domů.

Adapťák pro mě nebyl jen obyčejný výlet. Hlavním cílem bylo poznat nové spolužáky, což se podle mě během těch několika dní podařilo. Díky společným hrám, výletům a různým týmovým úkolům jsme se postupně více sblížili. I když jsme byli někdy unavení nebo se nám některé úkoly nechtěly plnit, nakonec jsme si celý pobyt užili. Myslím, že právě díky adaptačnímu kurzu bude náš začátek na střední škole o něco jednodušší a budeme se

Literární soutěže Příběhy z hlubokého lesa a Skrytá paměť Moravy

Každoročně vypisuje Knihovna Václava Čtvrtka v Jičíně literární soutěž pro děti a studenty do 21 let. V minulém školním roce se této soutěže zúčastnili čtyři žáci z 1.E v kategorii SŠ. Máme velkou radost z toho, že jsme byli v této celorepublikové soutěži úspěšní. Toto je část emailu, který naše škola obdržela:

„Děkujeme Vám a Vašim žákům za účast v celorepublikové literární soutěži na téma: Příběhy z hlubokého lesa, kterou společně vyhlásily Knihovna Václava Čtvrtka v Jičíně a Jičín – město pohádky.
Přišlo nám obrovské množství příběhů z různých koutů naší republiky.

Mezi těmi nejlepšími (vítěznými) se umístila práce Moniky Gregorové – Příběhy z hlubokého lesa: Čekáme na tebe, která zaujala naši porotu a byla vybrána mezi nejlepší práce v této kategorii, proto jí je uděleno Čestné uznání.“
Moc gratulujeme Monice a držíme palce, aby i její další tvorba byla stejně úspěšná.

Další úspěšnou spisovatelkou je Martina Polcarová z letošní 4.A, která se zúčastnila soutěže Skrytá paměť Moravy. Tuto soutěž vyhlašuje Jihomoravský kraj. Letošní téma bylo: Hranice. Naše studentka se v celostátní měřítku umístila mez finalisty a získala také zvláštní ocenění poroty.
Moc Martině gratulujme a držíme palce, aby stejně úspěšně zvládla letos odmaturovat.

-mt-

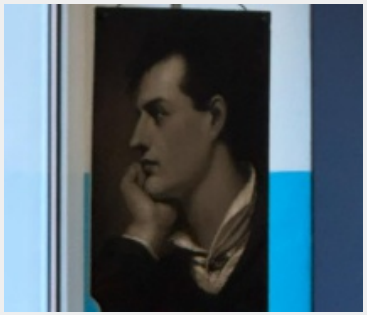

Romantismus není romantika

V pondělí 14. září 2026 k nám zavítal herecký soubor Divadélko pro školy z Hradce Králové s divadelní představení s názvem Romantismus není jen romantika aneb Evropou od Goetha k Vrchlickému. Je to souborem několika ukázek z tvorby nejslavnějších představitelů evropského romantismu.
Představení začalo ukázkou z Utrpení mladého Werthera od Johanna Wolfganga Goetha. Poté jsme se přesunuli do Anglie k lordu Byronovi a jeho Childe-Haroldově pouti. Následoval ruský romantismus s Puškinovým Evženem Oněginem a Gogolovou Ženitbou. Z francouzské literatury jsme viděli ukázku z Hugova Chrámu Matky Boží v Paříži, při které se zapojili i diváci. Nechyběl Karel Hynek Mácha s Májem ani Edgar Allan Poe s básní Havran.Na závěr jsme zhlédli ukázku z komedie Noc na Karlštejně od Jaroslava Vrchlického.
Herci přitažlivou formou doplnili výuku českého jazyka a literatury a sami žáci se stali součástí jejich improvizací.

BPT

Evropský den jazyků 2026

Každý začátek školního roku se na naší škole koná tzv. Evropský den jazyků, a letošní září nebylo výjimkou. Na žáky základních škol a naše studenty prvních ročníků čekala stanoviště vybraných evropských zemí, kde museli plnit různé úkoly. Našimi stanovišti byly Norsko a Francie, a proto vám o těchto zemích můžeme povědět něco více.Úkol Francie měl dvě části. V první muselo družstvo vytvořit z anagramů francouzská slova. Na první pohled to vypadalo obtížně, ale nakonec nebylo. Slova, která studenti hledali, totiž zní stejně i v angličtině. Druhá část byla poněkud těžší. Družstva musela vyjmenovat co nejvíce zemí, které mají francouzštinu jako úřední jazyk. Jako nápovědu měli k dispozici mapu. Háček byl v tom, že správnou odpovědí bylo jen 29 zemí, ale na mapě bylo zvýrazněno přes devadesát. Proč? Jednalo se o mapu frankofonie neboli společenství států, které jsou jakkoliv kulturně vázané s francouzským jazykem. Do tohoto společenství patří například i Česká republika. Maximální počet bodů bylo deset, ale tohoto počtu nikdo nedosáhl. Nejvíce bodů dosáhlo úplně poslední družstvo, a to osmi. Sami musíme uznat, že naše stanoviště nebylo jednoduché, ale žáci si přesto vedli skvěle a vše zvládli téměř bez nápověd a naší pomoci.Stanoviště Norska bylo poněkud lehčí. Maximální počet bodů bylo 6 a málokdo plného počtu nedosáhl. Žáci museli vyluštit křížovku s otázkami na Norsko, jeho přírodu, formu vlády a hlavní město. Studenti se velmi snažili na všech stanovištích a jsem si jista, že si den užili stejně jako my.

AVMG

Exkurze třídy 2. E do společnosti DS Smith v Děčíně

Dne 16. 6. 2026 se žáci třídy 2. E zúčastnili exkurze ve společnosti DS Smith Česká republika v Děčíně – Boleticích nad Labem. Firma se zabývá výrobou papírových a lepenkových obalů a patří mezi významné výrobce obalových řešení v České republice. Během návštěvy měli žáci možnost seznámit se s celým procesem výroby obalů – od návrhu a zpracování vlnité lepenky až po finální výrobky. Prohlédli si moderní výrobní technologie a dozvěděli se více o významu recyklace a udržitelného přístupu k výrobě obalů. Exkurze byla pro žáky velmi přínosná, protože jim umožnila propojit teoretické znalosti získané ve škole s praxí. Děkujeme společnosti DS Smith za vstřícné přijetí, zajímavý výklad a možnost nahlédnout do fungování moderního výrobního podniku.

Vb

Latinskoamerické tance

Latinskoamerické tance jsou skupina pěti oficiálních párových tanců, které jsou hodně živé, rychlé a rytmické. Vznikaly postupně během 19. a 20. století hlavně v Karibiku a Jižní Americe, především na Kubě a v Brazílii, i když jeden má kořeny ve Španělsku. Vznikly tak, že se dohromady smíchaly africké rytmy s evropskou melodií.

Dnes tyto tance fungují hlavně jako vrcholový sport, ale většina lidí je zná spíš z televize ze StarDance. Na rozdíl od klasických tanců, jako je valčík nebo polka, u latiny pár nestojí pořád v těsném držení těla. Tanečníci se od sebe často pouští, tancují sólo a hlavní je pohyb boků a schopnost hýbat různými částmi těla nezávisle na sobě.

Každý z pěti tanců má úplně jinou náladu a styl. Brazilská samba je rychlá, připomíná karneval. Z Kuby pochází hravá a drzá cha-cha, která má ostrý a sekavý rytmus známý díky kroku „ča-ča-ča“. Na Kubě vznikla i rumba, což je naopak nejpomalejší a nejromantičtější tanec. Paso doble pochází ze Španělska a znázorňuje atmosféru z arény při býčích zápasech. Muž představuje zápasníka a žena jeho červený šátek. Posledním tancem je americký jive, což je extrémně rychlá smršť vycházející z rock 'n' rollu a swingu. Jive je plný vykopávání, skákání a rychlých otoček.

Chytrá, Tomášková

Safety Road: Prevence, která otevírá oči mladým řidičům

Dne 22. září 2026 se žáci tříd 4.A a 4.S zúčastnili preventivně-vzdělávací akce Safety Road – prevence pro mladé řidiče. Tento zážitkový projekt, pořádaný Krajským ředitelstvím policie Ústeckého kraje ve spolupráci s Ústeckým krajem, je zaměřen na začínající a budoucí řidiče, pro které bývají první kilometry za volantem kritické.

Silný zážitek a autentická svědectví

Program nebyl jen o teorii a přednáškách. Žáci měli možnost zhlédnout emotivní videa a vyslechnout si autentická svědectví, která ukázala reálné následky nepozornosti, rychlé jízdy či užití návykových látek za volantem.

Součástí akce byly i praktické ukázky a simulace:

Otočný simulátor – realistická zkušenost s převrácením vozu.

Speciální brýle – simulující zhoršené vnímání, reakce a koordinaci pod vlivem alkoholu či drog.

Ukázky techniky a zásahu – seznámení se s prací složek integrovaného záchranného systému přímo u zásahových vozidel.

Tento intenzivní zážitek přiměl mnohé k zamyšlení nad tím, jak tenká je hranice mezi běžnou jízdou a tragédií, a jak zásadní je vlastní odpovědnost v silničním provozu.

Ekologicky i výhodně s DÚKapkou

Akce měla i příjemný bonus. Vzhledem k tomu, že termín připadl na celoevropský Den bez auta, mohli žáci k dopravě využít aplikaci DÚKapka a cestovat veřejnou dopravou v rámci Ústeckého kraje zcela zdarma.

Prevence pro mladé řidiče má obrovský smysl a věříme, že si všichni účastníci odnesli ponaučení, které z nich udělá ohleduplnější a zodpovědnější účastníky provozu.

Miroslav Kozej

Alpy, Itálie-léto 2026

Riserva Naturale della Val di Mello:
Kde? v obci Val Masino v provincii Sondrio, Lombardie.
Co to je? Chráněná přírodní oblast v krásném alpském údolí.
Krajina? Typické jsou žulové skalní stěny, lesy, louky, potok Mello a horské štíty.
Turistika? Údolím vedou turistické trasy různých obtížností; oblíbené jsou procházky podél potoka a výstupy do vyšších částí údolí.
Horolezectví? Val di Mello je známé také jako významná oblast pro lezení a bouldering, právě díky svým žulovým skalám.
Ochrana přírody- jde o chráněné území; Region Lombardie má pro Val di Mello schválený plán přírodní rezervace.

Passo dello Stelvio
Kde? V Alpách na hranici Lombardie a Jižního Tyrolska.
Nadmořská výška? Přibližně 2 758 m n. m.
Co to je? Jeden z nejznámějších horských průsmyků v Alpách a nejvýše položený silniční průsmyk v Itálii.

Cascate dell'Acquafraggia
Kde? U obce Piuro v údolí Val Bregaglia, provincie Sondrio, Lombardie.
Co to je? Soustava mohutných vodopádů, jejichž voda pochází z oblasti Pizzo di Lago.
Zajímavost? Název pochází z latinského aqua fracta, tedy přibližně „rozbitá voda“, podle vody rozdělující se do několika kaskád.

Hana- K.

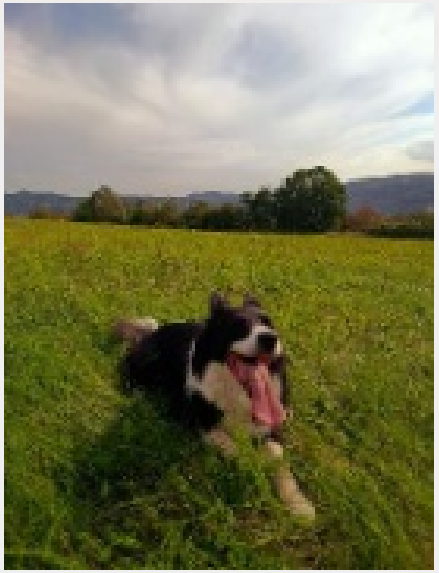

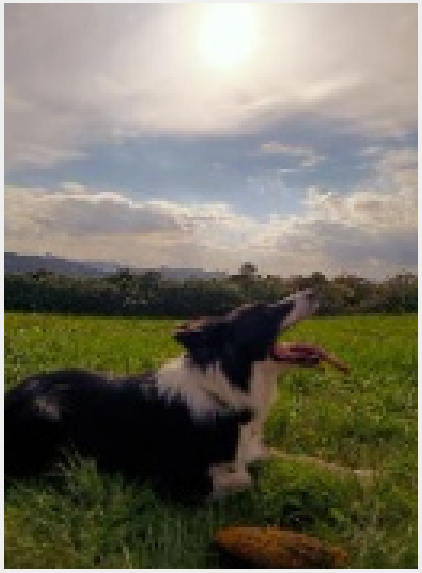
Fotografie z Ústí nad Labem

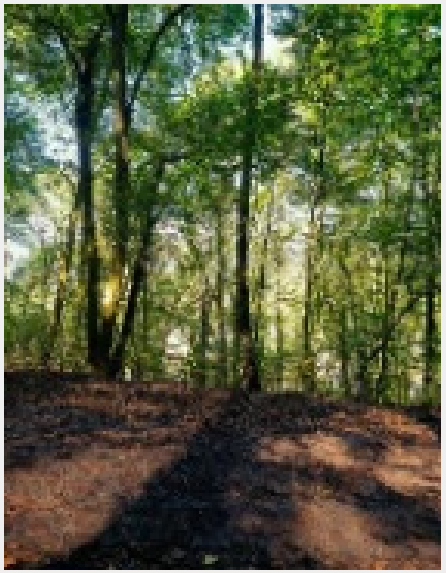
Mariánská skála:
Kde? Ústí nad Labem, na pravém břehu Labe, nedaleko centra města.
Je to výrazný čedičový vrch vysoký asi 264 m n. m.
Louka na Mariánské skále je velmi krásné místo,
je to také oblíbené místo na venčení psů.

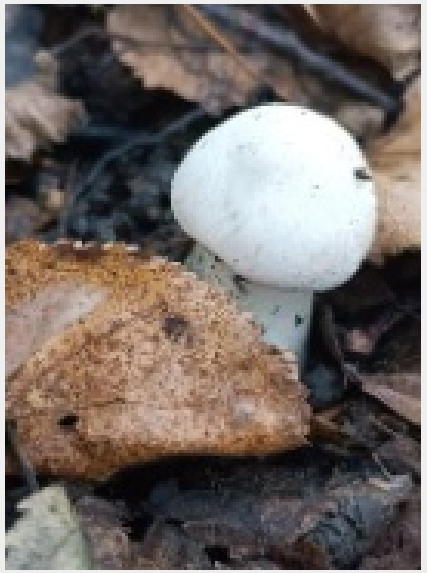
Střížovický vrch:
Kde? Ústí nad Labem, Střížovický vrch
Charakter? lesy, cesty pro procházky a okolní příroda
Lokalita je mezi místními oblíbená pro krátké výlety a pobyt v přírodě.

Hana- K.

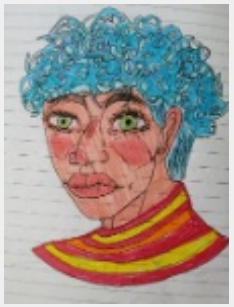

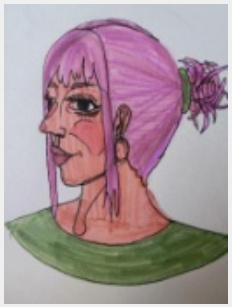

Obrázky

postavy:
Tyto obrázky nebyly ničím inspirovány,
vyšly z autorčiny mysli

Západ slunce:
Tento obrázek vznikl v Itálii, byl inspirován přírodou Itálie.

Kachna při západu sluncr:
tento obrázek byl inspirován kachnami na Severní Terase,
v Ústí nad Labem

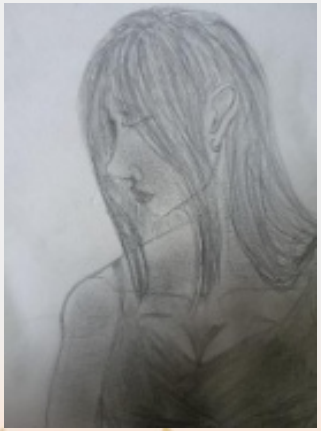

Postava s helmou:
Obrázek byl inspirován helmami řidičů Formule 1,
autorka se přesněji inspirovala helmou jednoho z řidičů.

Krásné dívky:
Podobně jako u ostatních obrázků,
tyto obrázky nebyly nikým inspirován

Proč se musíme učit, i když víme, že musíme?

Každý z nás to určitě zná. Přijdeme domů ze školy, hodíme tašku do kouta a nejradši bychom si lehli do postele, pustili si oblíbený seriál nebo šli dělat něco, co nás baví. Jenže pak si vzpomeneme, že se musíme učit na další test nebo dodělat úkoly. A najednou se nám do ničeho nechce. Často si říkáme, že se začneme učit za chvíli, ale nakonec to odkládáme až na poslední chvíli.
Přitom všichni víme, že učení je důležité. Potřebujeme ho, abychom měli dobré známky, získali nové znalosti a jednou třeba měli dobrou práci. Jenže vědět, že se máme učit, a opravdu se k tomu dokopat, jsou dvě úplně odlišné věci.
Dalším problémem je, že nás některé předměty vůbec nebaví. Sedíme nad učebnicí, snažíme se zapamatovat spoustu informací a přemýšlíme, k čemu nám některé věci v životě vlastně budou. Navíc když nás čeká několik testů během jednoho týdne, je ještě těžší najít nějakou motivaci.
Jedním z největších problémů je také to, že se často učíme hlavně kvůli známkám. Několik hodin se připravujeme na test, napíšeme ho a za pár dní si už skoro nic nepamatujeme. Místo toho, abychom se snažili látku opravdu pochopit, tak se ji někdy jen naučíme nazpaměť.
Velkou roli hraje také únava. Po několika hodinách ve škole se nám už často nechce doma znovu sedět nad učením. Kromě školy máme i své koníčky, kamarády a další povinnosti, na které potřebujeme čas. Někdy je toho prostě tolik, že nevíme, co dělat dřív, a učení tak odkládáme na později.

Ikognito, Pařmen

Tiráž

H. Kováczová

J. David

M. Mrkvička

T. Hubka

P. Čermák

T. Navrátilová

k. Koudelová

S. Saba

V. Volrábová

Z. Justrová

M. Havel

A. Halgašová

Šéfredaktorka: K. Zimová
Grafika: J. Balej
R. Kozák

A. B. Bočková

A. Filipová

J. Martan

M. Mašek

D. Macas

Š. Tkáč

D. Mileňko

K. Teznerová

M.Gregorová

A. Veselá

A. Chytrá

A. Tomášková

Z. Marešová

M. Kozej

E. Škodová

B. Zimová

K. Kočová

N. Komová

Bui Phuong Thao

O. Máj

A. Kováčová

N. Hutnik – Mamonová